

NAŠICH

PAVOL: Ešte som sa neučil (smiech). Ale budem mať čo dobiehať. Lekárska biológia, biochémia ale i mikrobiológia mi dajú zabrať. Ale mám aj predmety, na ktorých čerpám vedomosti z našej zdravotky, napríklad taká lekárska terminológia či ošetrovateľské techniky. Ale budem sa musieť veľa učiť, lebo u nás na JLF sa treba veľa učiť.

V: FON: Ktorý z nových predmetov ti sadol najviac a prečo?

PAVOL: Ošetrovateľský proces a potreby pacienta. Učíme sa tam celý systém, ktorý je zavedený v praxi. Podrobne všetky jednotlivé fázy ošetrovateľského procesu, sesterské diagnózy a potreby pacienta.

FON: Aký je život na vysokoškolskom internáte?

PAVOL: Super. Párty. Samé párty. Hlavne zo začiatku. Sme veľmi rodinný intrák, každý sa s každým zdraví, keď niečo potrebuješ, ideš na nejakú izbu a s radosťou dostaneš, čo chceš.

FON: Máš internát niekde pri škole? Akých máš spolubývajúcich?

PAVOL: Internát je na konci Martina, za nami je už len pole. Spolubývajúci sú super, obaja sú športovci a medicí.

FON: Ako je to s učením na internáte?

PAVOL: Na každom poschodí máme študovne, v akademickej knižnici je študovňa od 7:00 do 22:00.

FON: Aký bol tvoj prvý dojem z internátu?

PAVOL: Veľmi zvláštny. Báľ som sa, aby som nič nepokazil, ale spolubývajúci mi pomohli dostať sa do režimu.

FON: Je život na internáte lepší ako doma?

PAVOL: Nie. Doma je doma. Teplo, jedlo, vlastná posteľ!

FON: Ako je to s upratovaním a stravou?

PAVOL: Každý si na izbách upratuje sám. Strava je fajn, lacná a dobrá.

FON: Chystáš sa po skončení bakalárskeho štúdia pracovať niekde na Slovensku, v okolí alebo radšej niekde v zahraničí?

PAVOL: Rád by som šiel do Českej republiky aspoň na jeden rok nazbierať skúsenosti, a potom by som sa vrátil do Popradu na urgentný príjem, ak ho dovtedy dostávajú. Otvorená cesta je aj práca v Slovenskom Červenom kríži, ale ešte uvidím.

FON: Odporučil by si túto vysokú školu aj ostatným absolventom zdravotky?

PAVOL: Určite áno. Školu vám nikto nezoberie a sestra je sestra.

Veronika

ABSOLVENTOV